

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 132 (4325)

Anykščiai

1981 m. lapkričio mėn. 10 d.

Kaina 2 kap.

Ištikimybė Lenino priesakams

Didysis Spalis yra naujos epochos žmonijos gyvenimo simbolis. Pirmoji planetoje socialistinė valstybė, kuri yra taikos ir tautų draugystės žaibė, daro didžiulį poveikį pasaulio istorijai. Visas Tarybų Sąjungos žygdarbius, šlaidinimus mūsų liaudies laimėjimus ir planus pažangūs žemės žmonės laiko konkrečiu Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos tęsiniu, gyvu revoliucinių lenininių idealų įkūnijimu.

Lapkričio 6 d. Maskvoje, Kremliaus Suvažiavimų rūmuose įvyko iškilmingas posėdis, skirtas Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 64-osioms metinėms. Posėdžio dalyviai audringais plojimais stovėdami sutiko Komunistų partijos ir Tarybų valstybės vadovus. Pranešimą „Su Didžiojo Spalio vėliava“ padarė TSKP CK Politinio biuro narys, TSRS gynybos ministras Tarybų Sąjungos maršalas D. Ustinovas.

Lapkričio 7 d. mūsų Tėvynės sostinėje įvyko karinis paradas ir darbo žmonių at-

stovų demonstracija.

I Centrinę Mauzoliejaus tribūną pakilo draugai L. Brežnevai, J. Andropovai, K. Černenka, M. Gorbačiovas, A. Gromyka, A. Kirilenka, A. Pelšė, M. Suslovas, N. Tichonovas, P. Demičevai, V. Kuznecovas, M. Solomencevas, I. Kapitonovas, V. Dolgichas, M. Zimianinas, K. Rusakovas. Maskviečiai ir sostinės svečiai juos sveikino audringais, ilgai nenutylančiais plojimais.

TSKP CK Politinio biuro narys, TSRS gynybos ministras Tarybų Sąjungos maršalas D. Ustinovas apvažiavo kariuomenės dalis, pasveikino parados dalyvius šventės proga. Po to jis pakilo į Mauzoliejaus tribūną ir pasakė kalbą.

Nuauklėtoji artillerijos salutas. Jungtinis orkestras sugrojo Tarybų Sąjungos himną. Tvirtu žingsniu, tiesiomis gretomis pro Mauzoliejaus pražygiavo karo akademijų ir aukštųjų karo mokyklų klausytojai, įvairių kariuomenės rūšių daliniai. Po to į Raudonąją aikštę įvažiavo artillerijos ir raketiniai daliniai. Parade dalyvavo savarankiai artillerijos įtisiniai, reaktyvinių artillerijų, kurios istorija prasidėjo garsiosiomis „Katiušomis“. Iškilmingoje rikiuotėje — priešlėktuvinės gynybos priešlėktuviniai raketiniai daliniai, įvairios paskirties raketos. Si ginklų rūšis sudaro armijos ir laivyno kovinės galios pagrindą. Kovinės technikos koloną užbaigė operatyviniai

taktiniai ir taktinių raketų daliniai.

Nuskambėjus iškilmingai žygio maršo melodijai. Raudonojoje aikštėje pasigirdo didinga ir plati, kaip mūsų Tėvynės daina. Tapo tradicija, kad į svarbiausią šalies aikštę demonstracijos dalyviai ateina pasidalyti savo didžiausiais džiaugsmiais, raportoja apie stambiausius laimėjimus. Daugiau kaip 300 tūkstančių maskviečių iki lapkričio 7-osios įvykdė asmenines metines užduotis.

Sostinės vėliavoje tarp daugybės aukštų apdovanojimų, kuriais pagerbtas miestas didvyris, — nemažiau šlovingas ir brangus medalis „Už Maskvos gynimą“. Maskviečiai prisimena sostinės gynėjų didvyriškumą ir išverme rūsiaisiais 1941 metais. Jų žygdarbiui jie skiria šiandieninį spartuolišką darbą.

Kartu su darbo Maskvos atstovais, šventinėse kolonose žengia kultūros, meno darbuotojai, savo kūrinuose vaizduojantys mūsų amžininko didvyriškumą, pasakojantys apie nuoseklią tautišką partijos politiką.

Javų pėdą — žemdirbių įkvėpto darbo simbolį — atnešė į demonstraciją Timiriazovo akademijos mokslininkai. Tolėsnį žemės ūkio vystymą TSKP XXVI suvažiavimas apibūdino kaip apūpinimo maisto produktais programos pamatą. Sprendžiant šį svarbų uždavinį, reikšmingas vaidmuo skiriamas pagrindinei šalies aukš-

Ir vėl į Tarybų Lietuvos sostinę Vilnių atėjo Spalis. Darbo žmonių kolektyvai, istorinių TSKP XXVI suvažiavimo nutarimų įkvėpti, sutiko į reikšmingomis darbo dovanomis.

...Tradicinė iškilnių vėliava — V. Lenino aikštė. Plazda TSRS, broliškujų respublikų vėliavos. Virš vyriausybės tribūnos raudono auksinio fono — didžiojo revoliucijos vado Vladimiro Lenino portretas. Abipus jo — TSKP CK Politinio biuro narių atvaizdai.

Dešimta valanda į vyriausybės tribūną pakyla Lietuvos Komunistų partijos ir

respublikos vyriausybės vadovai, kiti respublikos ir sostinės vadovaujantys darbuotojai. Vilniaus karinės įgulos atstovai. Priešais tribūną sustingsta darnios karių gretos.

Lietuvos KP Centro Komiteto, respublikos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo ir Ministrų Tarybos vardu šventinės demonstracijos dalyvius, visus respublikos darbo žmones su Didžiojo Spalio 64-osiomis metinėmis sveikina Lietuvos KP Centro Komiteto sekretorius A. Brazauskas.

Iškilmingai skamba TSRS ir Lietuvos TSR valstybiniai himnai. Prasideda karinis paradas, demonstruojantis Tarybinės Armijos karių kovinę ir politinę parengtį, ištikimybę partijai, Tėvynei, pasiryžimą ginti Didžiojo Spalio iškovojojus.

Zygiuoja profesinių technikos mokyklų moksleiviai. Šios mokyklos per penkmetį paruošė respublikos pramonės įmonėms, statyboms, kolūkiams ir tarybinėms ūkiams 124 tūkstančius kvalifikuotų darbininkų. Sporto draugijų vėliavos neša fizikultūrininkai, garsinantys respublikos sporto laimėjimus šalyje ir užsienyje.

Spaliui raportoja respublikos sostinės darbo žmonės. Šventės išvakarėse daugiau kaip 5 tūkstančiai darbininkų, 300 cechų, barų ir pajamų baigė vykdyti pirmųjų penkmečio metų gamybos uždavinius. Miesto pramonės darbuotojai, lenktyniaudami Didžiojo Spalio 64-ųjų metinių darbui, virš dešimties mėnesių plano pagamino

produkcijos daugiau kaip už 20 milijonų rublių.

Ypač pakili nuotaika „TSRS 50-mečio kuro aparaturės gamyklos“ gamybinio susilavinimo kolonoje. Šventės išvakarėse šis pirmaujantis respublikos kolektyvas pakvietė vilniečius lenktyniauti su šūkiu „TSRS įkūrimo 60-mečiui — 60 spartuoliškų darbo savaičių“. Įmonėje pradėti gaminti nauji mazgai žemės ūkio technikai, kurie prailgins traktorių ir kombainų tarnavimo laiką vos ne dešimtadaliu.

Lengvosios pramonės įmonių atstovai išreiškia ryžtą gaminti daugiau ir geresnių plačiai vartojamų prekių. Spręsti šiuos uždavinius Vilniaus įmonėms daug padeda broliškosios Baltarusijos giminingos įmonės, su kuriomis jos lenktyniauja.

Su reikšmingais raportais į šventinę demonstraciją atėjo respublikos Mokslo Akademijos institutų kolektyvai. Chemikų sukurtos antikorozinės dangos leidžia šalies automobilių pramonei sutaupyti šimtus tūkstančių tonų metalo ir gauti dešimtis milijonų rublių ekonomijos. Taikningiausios profesijos žmonės — statybininkai raportoja, kad dabar sostinė kasmet gauna daugiau naujų butų, negu jų buvo pastatyta per dvidešimt ikikarinį metų.

Šventinė vilniečių eiseną dar kartą pademonstravo neišardomą partijos ir liaudies vienybę, tarybinių tautų draugystę, darbo žmonių ryžtą garbingai įvykdyti partijos nubrežtus uždavinius.

R. Česna
(ELTA)

Didžiojo Spalio iššiklės Anykščiuose

Penktadienį, Spalio šventės išvakarėse, į Anykščių kultūros rūmų salę pažymėli Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 64-ųjų metinių gausiai susirinko Anykščių miesto darbo žmonės. Iškilmingo susirinkimo prezidentu vietos užėmė LKP Anykščių rajono komiteto biuro ir rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto nariai, Didžiojo Tėvynės karo dalyviai, darbo pirmūnai.

Pranešimą apie šlovingus tarybinės liaudies laimėjimus, pasiektus žengiant Didžiojo Spalio keliu, padarė Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas, Žemės ūkio valdybos viršininkas A. Dačiulis.

Lapkričio 7-osios rytą šventiškai papuoštomis Anykščių miesto gatvėmis iš gamyklų, organizacijų įstaigų žygiavo darnios darbo žmonių kolonos, pasipuošusios šūkiomis, vėliavomis ir transparantais. Demonstrantai rikiavosi tradicinėje iškilnių vietoje — A. Baranausko aikštėje. 10 valandą į tribūną pakilo vadovaujantys rajono partiniai ir tarybiniai darbuotojai, įmonių, įstaigų, organizacijų vadovai, darbo pirmūnai.

LKP Anykščių rajono komiteto antrasis sekretorius D. Grabusovas, kreipdamasis į demonstrantus, pažymėjo, jog Didžiojo Spalio 64-ąsias metines Tarybų šalies liaudies sutinka, pasiekusi reikšmingus laimėjimus visose liaudies ūkio, mokslo ir kultūros srityse.

Kalbėtojas pareiškė, jog, įgyvendinant TSKP XXVI suvažiavimo nubrežtą ekonominio ir socialinio šalies vystymo programą, šauniais darbo laimėjimais Spalio šventės pažymi Anykščių rajono ūkių, pramonės įmonių, kultūros bei švietimo įstaigų kolektyvai. Geras darbo tradicijas tęsia Anykščių buitinio gyvenlojų aptarnavimo kombinato, rajono „Žemės ūkio technikos“ gamybinio susilavinimo, kitų rajono pramonės ir aptarnavimo sferos įmonių darbo žmonės, su kaupu įvykdę produkcijos realizavimo trijų ketvirčių uždavinius, padidinę darbo našumą. Daug naujų gamybinės paskirties pastatų, gyvenamųjų namų šiemet įvedė rikiuotėn rajono statybininkai. Gražiais pasiekimais sutinka Spalio šventės rajono kultūros, švietimo, sveikatos apsaugos darbuotojai. Daug trūso idėjų rajono žemdirbiai, įveikdami nepalankių ankstesnių metų pasėkmes, padėję tvirtesnį pamatą anturų XI-ojo penkmečio metų derliui.

Aikštėje nuaidi TSRS ir LTSR valstybinių himnų garsai. Pirmose šventinės demonstracijos gretose pažygiuoja darni J. Biliūno vidurinės mokyklos moksleivių ir pedagogų kolona. Tvirtų jaunų rankų nešamos, plazda broliškujų tarybinių respublikų vėliavos, simboliizuojančios neišardomą tarybinių tautų draugystę. Biliūniečius aikštėje pakeičia Anykščių II-sios ir III-sios vidurinių mokyklų demon-

rukella iš pūsl.

Auga ir gražėja mūsų respublikos sostinė. Iškilni nauji gyvenamieji masyvai — Viršuliškės, Seškinė, Baltupis. Šiemet Vilniuje gimė 500-tūkstantasis gyventojas.

NUOTRAUKIO: statybininkai pajvarino Lazdynus 16 aukštų gyvenamaisiais namais.

T. Zebrausko nuotr. (ELTA)

Paskirtos TSRS valstybinės premijos

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba, apsvaistę Lenino ir TSRS valstybinių mokslo ir technikos, taip pat literatūros, meno ir architektūros premijų komitetų, Visasąjunginės profesinių sąjungų Centro Tarybos veikimus, nutarė paskirti 1981 metų TSRS valstybinės premijas didelei grupei sąjunginio socialistinio lenktyniavimo pirmūnų, mokslininkų, konstruktorių, mokslinio tyrimo kolektyvų vadovų, kai kuriems rašytojams, kompozitoriams, teatro veikėjams, kinematografininkams, architektams, dailininkams.

Tarp 1981 metų TSRS valstybinėmis premijomis apdovanotų sąjunginio socialistinio lenktyniavimo pirmūnų Lietuvos TSR kaimo statybos ministerijos Kauno kilnojamosios mechanizuotos kolonos mūrininkų brigadininkas J. Juodviršis ir Lietuvos žemės ūkio akademijos mokomojo bandymų ūkio mechanizuoto karvių melžimo operatorė J. Zemaitienė. 1981 metų TSRS valstybinė premija paskirta respublikos liaudies dailininkei S. Veivrytei-Liugailienei ir dailininkams A. Banytei bei N. Daškaval už monumentaliąją freską „Mūsų kraštas“ Lietuvos žemės ūkio ekonomikos mokslinio tyrimo instituto konferencijų salėje Vilniuje.

(ELTA)

Didžiojo Spalio išskilmės Anykščiuose

atkalta iš Ipusl.

strantų gretos. Jų nešami transparentai byloja apie jaunimo pasiryžimą tęsti tėvų darbo žygius, jo ištikimybę Komunistų partijos idėjoms.

Jaunuosius anykštėnus kelia Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato darbuotojų kolona. Jos gretose — daugelis auksarankių meistrų, rūpestingai aptarnaujančių rajono gyventojus, pelniusių nuostabią anykštėnų padėką. Nuskamba šūkis „Slovė socialistinio lenktyniavimo nugalėtojams!“.

Zvaliai pražygiuoja aikštė „Spartako“ fabriko kolektyvo atstovai. Jų gretose — daug darbo veteranų, sumaniai valdančių techniką, kasdien žymiai viršijančių išdirbio normas, jų tarpe techninio veltinio sutankintojas Jonas Malcius, veltinių šliuotoja Emilija Bagdavičienė, švenčių išvakarėse su kaupu įvykdžiusi metinę asmeninę gamybos užduotį.

...I aikštę įžengia socialistinio lenktyniavimo rajono pramonės įmonių tarpe nugalėtojų — Valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aptarnavimo Anykščių rajono gamybos susivienijimo dirbančiųjų kolona, kurios gretose gamybos pirmūnai: šaltkalvis Valentas Matulis, šaltkalvių montuotojų brigadininkas Stasys Navickas, traktorių techninio aptarnavimo šaltkalvis remontininkas Antanas Kavaliauskas. Ypač džiuglį ši šventė Susivienijimo vairuotojui Gedimui Juodeliui, iškovojusiam geriausio šios profesijos meistro vardą jaunųjų rajono vairuotojų tarpe.

Aikštėje kolonos tų žmonių, kurie savo rankomis puošia ir gražina gimtuosius Anykščius, rajono miestelius ir ūkių gyvenvietes. Staty-

bininkų nešami šūkiei skelbia jų ryžtą dirbti našiai, sparciai, laiku įvykdyti penkmečio statybų programą.

Pakiliai švenčių išvakarėse triūsė Anykščių autotransporto įmonės kolektyvas, su kaupu įvykdęs keleivių ir krovininių pervežimo užduotis. Šios įmonės kolonoje — įgudę vairuotojai Algis Zukauskas, Vytautas Dailydis, Simanas Rutkauskas, Jonas Zabas, asmeninius krovininių pervežimo 9 mėnesių užduotį įvykdę 130—170 procentų.

I aikštę įžengia stambiausios rajono įmonės — vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ demonstrantai. Jų gretose — daug darbščių žmonių, kurių triūsą Tėvynė neseniai atžymėjo ordiniais ir medaliais: kontrolierė Aldona Skapienė, elektrikas Jonas Kitkauskas, valcavimo mašinų mašinistė Alė Puodžiūnienė, plovimo mašinų mašinistė Sofija Jakavičienė. Geriausio jaunimo globotojo vardas šalies maisto pramonės įmonių darbuotojų tarpe suteiktas šio Susivienijimo darbininkui Stasiui Čiukšui, o vyno paruošėjas Stasė Plėtienė tapo maisto pramonės darbininkų pagrindinių profesijų sąjunginio socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja.

Plazdant vėliavų šūkui, aidint maršo garsams, aikštėje žengia Statybinių medžiagų kombinato darbuotojų, prekybininkų, ryšininkų, energetikų, melioratorių, medicinos darbuotojų kolonos.

Sventiškos ir darnios demonstrantų gretos dar kartą ryškiai parodė rajono darbo žmonių ištikimybę Spalio revoliucijos idealams, jų susitelkimą apie Tarybų Sąjungos Komunistų partiją, pasiryžimą siekti naujų pergalių įgyvendinant XI penkmečio darbų programą.

„K. d.“ inf.

Nuo partinės įtakos priklauso ir rezultatai

Anykščių sodininkystės tarybinio ūkio žemdirbių kolektyvas gana svariais gamybiniais laimėjimais paženklinęs praėjusį penkmetį ir sėkmingai pradėjo naująjį. Apie tai partinio biuro ataskaitoje plačiai kalbėjo tarybinio ūkio pirminės partinės organizacijos sekretorė R. Lesnikauskienė. Susirinkusiems į ataskaitinį rinkiminį susirinkimą komunistams buvo pranešta, jog ūkio bendrosios produkcijos gamyba dešimtajame penkmetyje buvo 30 proc. didesnė, negu devintajame. Apie gamybos intensyvinimo tempus byloja ir tai, kad per praėjusį penkmetį vien tik už parduotus didelio svorio gyvulius ir gyvulininkystės produktus gamybos planą viršijimą ūkis papildomai gavo milijoną tris šimtus tūkstančių rublių. Vidutinis pasėlių derlingumas praėjusiame penkmetyje buvo 33,2 cent grūdų iš hektaro.

Ūkio partinė organizacija sudaro 26 TSKP narius ir 3 kandidatus į TSKP narius. 13 iš jų darbuojasi betarpiškai kurdami materialines vertybes. Pagrindiniams ūkio gamybos barams vadovauja komunistai, todėl neatsitiktinai ir ataskaitinio partinio susirinkimo metu dalykiškas pokalbis vyko apie komunistų avangardinį vaidmenį, jų įtakos stiprinimą tiek gamyboje, tiek ir visuomeninėje veikloje. Susirinkime buvo pabrėžta, kad komunistų vyr. agronomo J. Filipavičiaus ir vyr. inžinieriaus R. Pakėno vadovaujami laukininkystės darbuotojai ir mechanizatoriai sugebėjo ir ankstesnių metų sukiomis sąlygomis, ir šiemet laiku nudaikyti visus darbus ir išlaikyti gana aukštą tiek grūdų, tiek pašarų gamybos lygį. Prieš kiekvieną darbmetį partiniuose susirinkimuose, dažniausia atviruose, būdavo detalai aptariami konkretūs kiekvienam komunistui ir visam ūkio kolektyvui iškili uždaviniai. Priimtu nutarimu vykdymo kontrole buvo nankamam reikšti ir tas padėjo visuose darbuose nuolat

stiprinti komunistų įtaką darbo spartai ir kokybei.

Kalbant apie komunistų — laukininkystės darbuotojų ir mechanizatorių avangardinį vaidmenį, pirmiausia buvo minimi laukininkystės darbuotojas I. Asačiovas, mechanizatorių dirbtuvių vedėjas J. Raškevičius, mechanizatorė E. Tamošiūnienė, vairuotojas B. Blažys ir kiti partiečiai. Tai žmonės, kurie visuomet rodo darbštumo, sąžiningumo ir komunistams deramo elgesio pavyzdžius. Mechanizatorių partinė grupė savo darbe tvirtai rėmėsi ko-

kas, ką išaugino žemės kolektyvo trūdso dėka.

Sį rudenį, palyginti, laiku buvo suartos dirvos ūkio laukuose. Bet ir čia, kaip pabrėžta susirinkime, ne viskas džiugina akį. Matyt, skubėdami, kai kurie mechanizatoriai daug kur dar nesudarė pakelių, pagriovius, nerūpestingai suarė užuogas.

Susirinkime ypač buvo pabrėžta, kad darbų sparta, darna, žemės ūkio produktų gamybos ir pardavimo valstybei planų vykdymas, ūkio ekonomikos vystymas

Ūkyje nestinga atidomumo ir jautrumo priimant ir įkurdinant jaunus specialistus.

Bet ateityje, anot kalbėjusių susirinkime komunistų partiečių, reikėtų parodyti daugiau iniciatyvos, kad partinė mechanizatoriai, gyvulininkystės darbuotojai visuomet nuostabi padėtų turintiems žinių, bet stokojančioms patyrimo, jauniems žmonėms, kad gerą patyrimą sukaupę specialistai, vos pradėjus jaunam žmogui dirbti ir įaugti į kolektyvą, dėl vienos ar kitos klaidos nemintų paskubomis kategoriškai spręsti apie jaunuolio tinkamumą ar netinkamumą toms ar kitoms pareigoms.

Susirinkime buvo pabrėžta, kad tuose gamybos baruose, kur gausiau komunistų, kur užtikrinama veiksmingesnė partinė įtaka kolektyvo gyvenime, ir reikalingi klostosi sėkmingai, darbo rezultatai atitinka galimybes. O jei partinės įtakos poveikis silpnesnis — darbo rezultatai dažnai būna prasčiau, negu galėtų būti.

Sodininkystės tarybiname ūkyje bene daugiausia pagaminama gerų pašarų gyvuliams. Tuo tarpu gyvulininkystės produktų gamybos rodikliai ne visuomet patenkina kolektyvą. Ūkio vadovas Z. Nazarovas, vyr. veterinarijos gydytojas A. Jurkėnas ir kiti kalbėtojai šiltes atsliepimus skyrė pirmųjų žemdirbių melžėjų J. Patumšienės, J. Augustinavičienės adresu, nes šios darbuotojos per devynis mėnesius primelžė po 3422—3314 kg pieno iš kiekvienos karvės, o penimį veršiai, auginami komunisto P. Gasiūno, per parą priauga po 896 gramus. Nors laukininkystės darbuotojai gyvulių žiemojimo laikotarpiui paruošė 1350 tonų gero šieno, 1320 tonų šakniavaisių, 1000 tonų šienainio, 2300 tonų siloso ir tokiu būdu geriau, negu kaimyniniuose ūkiuose aprūpinę gyvulius pašarais, bet gyvulininkystės produktų gamybos rezultatai vis tik nepatenkino ūkio šeiminių. Užtat ir susirinkime, savo būdų neslėpdami, komunistai su nerimu kalbėjo apie tai, kad pieno iš kiekvienos karvės šiemet primelžiama mažiau, negu pernai, kad mėsos gamybos metinis planas, vargu, ar bus įvykdytas. Netgi kai kurie atsakingi fermų darbuotojai padalina savo darbo dieną pusiau: pusę skiria darbo organizavimui fermoje, kitą pusę — asmeniniam ūkiui. Kad specialistas, atsakingas darbuotojas turi asmeninį ūkį — sveikintina. Bet jei dėl asmeninio ūkio reikalų pernelyg nukentėja specialistų tiesioginis darbas visuomeninėje gamyboje, ateityje reikėtų šioje srityje, kaip buvo pabrėžta ataskaitiniame susirinkime, sumaniai persiorientuoti. Partiečiai kalbėjo ir apie pribrendusį uždavinį — gausinti komunistų gretas fermų darbuotojų kolektyve: jei čia dirbs daugiau komunistų, jei partinė organizacija per juos galės nuolat didinti partinę įtaką, skiepyti reiklumą ir atsakomybę už pavesą darbą — be jokios abejonės reikalai pagerės.

Reikliai, dalykiškai apsvaistę savo konkrečius uždavinius, kaip sėkmingiau įgyvendinti TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus, Sodininkystės tarybinio ūkio komunistai savo veiklos kryptis nužymėjo priimtame nutarime.

K. Janulionis, Z. Juozaitis

ATASKAITOS IR RINKIMAI PARTINĖSE ORGANIZACIJOSE

munistais — darbo pirmūnais, todėl neatsitiktina, kad šiame kolektyve vyrauja gera darbinė nuotaika, kad daugelis mechanizatorių, kaip S. Matulis, S. Leita, V. Razanas, C. Asačiovas, V. Linnartas ir kiti kaskart pasiekia vis gražesnių darbo laimėjimų.

Bet ir laukininkystėje, ir mechanizatorių darbe, kaip buvo pažymėta pranešime, ūkio vadovo Z. Nazarovo ir vyr. agronomo J. Filipavičiaus nasisakymuose, esama trūkumų. Šiemet buvo palankios sąlygos derliui sudoroti. Kas pasėta buvo viskas laiku nupjauta. Bet laukuose po kiek laiko netgi tankiau, negu po sėjos, sužėlė raženose javų daigai. O tas liudija, kad pjūties metu kai kurie kombainininkai nebuvo reiklūs sau, neskirodami deramo rūšiesio darbu kokybei. Ar tai ir nebuvo viena iš priežasčių, kad šiemet javų derlingumas tesiekė 27,2 cent grūdų iš hektaro. Todėl komunistai ir sakė, jog ateityje laukininkystės ir mechanizatorių vadovams, o taip pat liudies kontrolės grupei vertėtų susirūpinti, kaip padidinti reiklumą ir atsakomybę, kad iš laukų būtų surinkta vis-

priklauso nuo to, kaip partinė organizacija sugeba vadovauti ir koordinuoti visuomeninių organizacijų darbą.

Ir pranešėja R. Lesnikauskienė, ir savo pasisakymuose ekonomistė V. Paškauskienė, komjaunimo organizacijos sekretorius D. Ruklys su pasitenkinimu pažymėjo, kad vien šiemet kandidatais į TSKP narius priimti trys jauni žmonės, kad ūkio komjaunimo organizaciją sudaro 31 VLKJS narys, o trečdalis iš jų dirba mechanizatoriais. Nemaža jaunimo darbuojasi kituose darbo baruose. Komjaunimo organizacija stengiasi palaikyti kuo glaudesnius ryšius su vietos aštuonmetės mokyklos pedagogais ir bendromis pastangomis siekiama gerinti profesinio orientavimo darbą moksleivių tarpe. Pedagogų ir ūkio komjaunimo iniciatyva buvo sudaryti jaunųjų mechanizatorių ir sodininkų būreliai, šių būrelių nariai, darbuodamiesi ūkyje, įgauna pirmuosius darbo įgūdžius, pajunta pirmųjų pasiekimų džiaugsmą, vyresniųjų padėdami išmoksta nugalėti sunkumus. Tas skatina juos pasirinkti žemdirbiškas profesijas.

Aptarė aktualius uždavinius

Ivykustojė Kultūros darbuotojų profsąjungos rajono XIV ataskaitinėje rinkiminėje konferencijoje tiek ataskaitinį pranešimą darydamas šios profsąjungos rajoninio komiteto pirmininkas V. Pupelkis, tiek konferencijos delegatai gana plačiai ir dalykiškai analizavo atitiktą Kultūros darbuotojų profsąjungos rajoninio komiteto darbą ir konkrečius uždavinius, siekiant kuo sėkmingiau įgyvendinti TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus.

Per ataskaitinį laikotarpį rajono kultūros įstaigų darbuotojai, glaudžiau bendradarbiaudami su partinėmis, komjaunimo organizacijomis ir Liaudies deputatų tarybų vykdomųjų komitetų darbuotojais, organizavo daugelį reikšmingų kultūrinių renginių. Sėkmingai buvo praves-tos Anykščių rajono kultūros dienos Panevėžio mieste, kur dalyvavo daugiau kaip 1000 mūsų rajono saviveiklininkų. Anykštėnai saviveiklininkai

garbingai atstovavo rajoną 1980 metų respublikinėje jubiliejinėje dainų šventėje, įspūdingai praėjo Anykščių kultūros rūmuose surengta „Laimės žiburio“ šventė, skirta geriausiems saviveiklininkams pagerbti. Sėkmė lydėjo mūsų dainininkus „Sibiriškių balsų“ konkurse. Gerai save reprezentavo respublikiniame konkurse anykštėnai skaitovai L. Ramanauskaitė ir N. Dakinevičienė, užfimdamos prizines vietas.

Kultūros darbuotojų profsąjungos konferencijoje plačiai buvo aptarti svarbūs gamybinio darbo, socialistinio lenktyniavimo organizavimo ir tobulinimo, kultūros įstaigų ir kitų organizacijų darbuotojų kvalifikacijos kėlimo, prasmingo poilsio organizavimo ir kiti aktualūs klausimai.

Kinų direkcijos, knygynų, spaustuvių darbuotojų tarpe platesnį užmojį įgavo komunistinės pažios ir darbą sąjūdis. Šių kolektyvų 22 darbuotojai yra komunistinio darbo spartuoliai ir daugiau kaip 30 žmonių kovoja už šį garbingą vardą. Rajono kultūros įstaigų kolektyvuose savo darbštumu ir pareigingumu pelnė teisėtą pagarbą

darbo veteranai, kurių tarpe daugiau kaip 24-rius kūrybinio darbo metus paskyrė organizuodama žemdirbių prasmingą laisvalaikį Trumbatiškio kultūros namų direktorė B. Seliukaitė, apie 23 metus pramoginių šokių liaudies kolektyvui vadovauja St. Bilevičienė. Nuostabių kruopščių darbu užsirekomendavo darbo veteranas —

Ataskaitos ir rinkimai profsąjunginėse organizacijose

Centrinės bibliotekos skyriaus vedėja T. Pilkauskienė, vyr. bibliotekininkė B. Andriuskevičiūtė, bibliotekininkė M. Siaučūnienė, Anykščių knygyno vedėja A. Cerniausienė. Svarų indėlių į rajono kino meno propagavimą įnešė Kinų direkcijos darbo veteranai V. Repėčka, K. Morikūnas, J. Rokas, R. Mulevičienė.

Kūrybingai dirba mėgėjiškos kino studijos „Versmė“ kolektyvas, kuris su savo darbais dalyvauja zoninėse, respublikinėse ir Pabaltijo mėgėjiškų kino filmų festivaluose ir pelno prizines vietas.

Konferencijoje buvo pabrėžta, jog Kultūros skyriaus profsąjungos vietos

komitetas kartu su skyriaus taryba skatina bibliotekų, kultūros namų darbuotojų lenktyniavimą už „Puikiai dirbančios bibliotekos“ ir „Puikiai dirbančių kultūros namų“ vardą. Rajone šis vardas suteiktas 8 bibliotekoms. Kinų direkcijos darbuotojai, vykdydami prisiimtą socialistinį įsipareigojimą, šių metų 9 mėnesių planą įvykdė 127,2 procento. Sėkmingai socialistinius įsipareigojimus vykdė ir

Anykščių knygyno darbuotojai, pardavę šiemet knygų už 2000 rublių daugiau, negu pernai per tą patį laikotarpį. Kultūros darbuotojų profsąjungos konferencijoje ne vien tik buvo apibendrinta teigiama darbo patirtis, kurią sukaupė kultūros įstaigų ir kitų organizacijų darbuotojai, bet ir aptartos problemos, kritiškai atskleisti trūkumai, kurie dar pasireiškia organizuojant socialistinį lenktyniavimą. Juk ne visuomet operatyviai buvo sumuojami lenktyniavimo rezultatai, profsąjungos vietos komitetai nepakankamą dėmesį skyrė lenktyniavimo viešumui gerinti. Konferencijos delegatai nurodė, jog lenktyniavimo pirmūnų pa-

gerbimui kai kada buvo stokojama veiksmingumo, ypač panaudojant įvairias materialinio ir moralinio skatinimo priemones.

Konferencijoje kalbėjusi Ažuozerių kultūros namų direktorė J. Cibienė dalijosi mintimis apie kultūros namuose organizuojamus kultūrinius-mažybių renginius bei poilsio vakarų organizavimą jaunimui.

Andrioniškio bibliotekos vedėja G. Budreikienė papasakojo, kaip bibliotekoje buvo propaguojama TSKP XXVI suvažiavimo medžiaga, kokie buvo organizuoti suvažiavimui skirti renginiai. Anykščių knygyno darbuotoja M. Pipirienė bei Kinų direkcijos direktorius K. Kazėmėkas pasidalino mintimis apie darbuotojų pasiekimus, vykdančius prisiimtą socialistinį įsipareigojimą pirmiesiems XI penkmečio metams. Kultūros skyriaus vedėjas S. Siaurusaltis papasakojo apie kultūros darbuotojų taikomas įvairias darbo formas, siekiant užtikrinti darbo žmonių turiningesnį laisvalaikį, suburti juos į meno saviveiklininkų šeimą.

Konferencijos darbe dalyvavo LTSR kultūros darbuotojų profsąjungos respublikinio komiteto narys K. Demskis, LKP Anykščių rajono komiteto sekretoriai J. Peseckas, D. Grabušovas, J. Dailydė.

R. Sakanaitė

KOLEKTYVINIS
DARBAS

Kad būtų šviesūs likimai...

Kai komunistė Atilė Vitkūnienė pamatai be uniformos — sunku atsikratyti minties, jog prieš tave dėmesinga pedagogė; tiek savo ramumu, tiek kantriu gebėjimu įsiklausyti į pašnekovą, mokėjimu aukoti savo laiką. Tiesą sakant, kas šitaip mano — daug neapsirinka. Vilniaus valstybiname pedagoginiame institute įsigijusi chemikės specialybę, trejus metus mokytojavo Jurbarko rajone, dvejus — Debelių vidurinėje mokykloje.

Šiandien Anykščių VRS nepilnamečių reikalų vyresnioji inspektoriė, milicijos kapitoniė Atilė Vitkūnienė tarėsi vėliau reikalų organuose atiduoda jau aštuntuosius darbo metus. Ir visus juos tam tikra prasme galėtume sulyginti, sakysim, su skulptoriaus triūsu, kai iš gan nedėkingos medžiagos, reikia nulipdyti ar iškalti kažką gražaus, prasmingo. Juk nepilnamečių inspekcijos įskaitoje šiuo metu įrašyta vis tik nemažai sunkiai auklėjamų paauglių.

Kas nuveda jaunąjį pilietį klystkeliais? Būna, kad be atodairiška tėvų meilė, bet dar dažniau, kai jos nėra, kai tėvai pro pirštus arba ir visai nežiūri savo tiesioginių priedermių... Antai, nepilnamečių inspekcijos sąrašuose vieno Kurklių apylinkėje gyvenančio dvylikamečio pavardė. Jos atsiradimo prieštarija, deja, dar nerasta: motinai labiau rūpėjo svaigalų taurelė ir linksma kompanija, negu augantis sūnus. Pradžioje šis kur siekė, bandydavo pas aplinkinius nuglemžti kokį mažmo-

žį. Bet su kiekvienu tokiu nuopoliu, augo ir „poreikiai“; netrukus jau sveltmas dviratis parūpo... Šiandien tai motinai atimtos motinystės teisės. Graudu, kai reikia eiti prieš pačią prigimtį, bet kitaip negalima, nes kiek pačios inspektoriės, kiek kitų visuomeninių organizacijų buvo kalbėta, įtikinėta, bausta — niekas nepabūdino švento motinos vardo. Jei paauglys būtų ilgiau prieš jos likęs, gal būtų įklimpęs į tą patį girtavimo ir landynės kompanijos liūną, iš kurio motina jau nebeturi noro ar nepajėgia išsikaupti. Ta proga norisi priminti itin skaudų vienos aštuoniolikmetės likimą. Dabar jau galima paminėti ir jos vardą — Rimą Ordaitę už neblaiviam stovyje padarytus du sunkius nusikaltimus nuteista 4 metams laisvės atėmimo. Kaip paaikškėjo, pirmąją taurelę ji pakėlė būdama 11 metų. Paskatino palį motina: atseit, vienai su buteliu sėdėti būdavo neįmanoma ir nuobodu...

Klausaisi Atilės Vitkūnienės ir mąstai: didžiosios gyvenimo svarstyklės sveria blogį ir gerį. Bet viskas daugiausia priklauso nuo šeimos, mokyklos, nuo kiekvieno iš mūsų; kokiais kriterijais vadovaujamės svarbiausiam savo reikalui — gerą žmogų augindami.

— Mūsų darbe, kaip nė viename kitame, negalima veikti vienam, — tvirtina inspektoriė. — Palaikom kontaktus su rajono mokyklomis, nemažai pagelbsti specializuota draugovė kovai su nepilnamečių nusikaltamumu ir teisės pažeidimais (jose

daugiausia dirba rajono pedagogai). Prie aplinkinių vykdomųjų komitetų veikia visuomeninės nepilnamečių reikalų inspekcijos. Ypač geru žodžiu verta paminėti Viktorijos Balnienės vadovaujamus traupečius, pelniusius garbingą teisę savo sukaupimą patirtį paskleisti sąjunginiame seminare.

...Būna inspektorių ir gerų, džiaugsmingų akimirkų. Anądien vieno savo buvusio globotinio nuotrauką nelau-

tal išvydo vaikiną darbuotės pirmūnų lentoje. Toks šviesiam ir švaram gyvenimui atsitęsio žmogaus likimas milicijos kapitoniė Atilei Vitkūnienei — pats geriausias ir didžiausias atpildas.

Naujas biografijos puslapis

Nelygu, ko kiekvienas ieškom, ko mums reikia iš gyvenimo. Komjaunuolis Rimantas Juozelskis, žemdirbių iš Seimyniškių apylinkės sūnus, Vabalninko tarybiniame ūkyje-technikume įsigijo šiandieniniame kaime populiarią mechaniką specialybę. Atitarnavęs armijoje, Sodininkystės tarybiniame ūkyje įsidarbino technikos eksploatacijos inžinieriumi. Turėjo autoritetą ir neblogą algą. Viskas gerai, tik niekaip nedavė ramybės senoji paauglystės dienų svajonė: tapti autoinspektoriu.

Kai šį pavasarį po vieno rajono inžinierių susirinkimo apie tai prisipažino Anykščių VRS vyr. autoinspektoriui, tas, žvilgtelėjęs į norą degančias akis, pasakė: „Ateik į skyrių, pasižnekėsim...“. O kalba buvo tokia, kad jau vidurvasaryje rajono eismo tvarkdarys gretas papildė naujas kelių patrulinės tarnybos inspektorių, milicijos seržantas Rimantas Juozelskis.

Naujoji sūnaus profesija motinai, žinia, iš pradžių netiko: bijau, tėvai, kad visokių pažeidimų besivaikydamas, sau bėdos neprisišauktų... Bet tėvas, šilto ir šalto regėjęs žmogus, guodėsi: nemažas, 24 metų vyras, ir jo darbas, visų pirma, žiūrėti, kad visi, ir pėsti, ir važiuoti, būtų kuo toliau nuo visokių bėdų ir nelaimių... Dabar abu tėvukai jau pripratę tiek prie marenų spalvos sūnaus tarnybinių rūbų, tiek ir prie sunkiai konkretaus darbo laiko sąvoka apibūdinamos darbo dienos.

Nelengvas kelių patrulinės tarnybos inspektoriaus darbas. Reikia daugybės tokių žinių, kurias paprastai vadiname patirtimi. Todėl neatsi-

Anykščių vidaus reikalų skyriaus tardymo poskyrio viršininkas, milicijos kapitonas Rimantas Šližys, nežiūrintis įtempto kasdienio darbo, atsakingų visuomeninių pareigų (išrinktas VRS pirminės partinės organizacijos sekretoriumi), įstengia atrasti laiko ir savo senam, dar vidurinės mokyklos suole užgimusiui pomėgiui — poezijai. Spausdiname vieną naujausią R. Šližio eilėraščių.

JEI NERIMA JAUTI

Elnantleis į miliciją

Jeigu jauti — ryškia žvaigžde nebūsi
Eilėraščiui netrupinsi klastos,
Ugnelės savyje tu neužpūski, —
Jinai tave ir šauks dar ir kartos.

Ateik su nerimu pro mano arką,
Ir grumsimės lig pergalės kartą.
Juk dvikovojo už žmogų reiks ir vėta
Būt kareiviui, ne vien tik poetui.

Laimėjęs mūsų prieš niekšybę slogią,
Išgelbėjęs kažką nuo pražūties,
Ramus pakelsi Puškiną ar Bloką,
Pajusi džiaugsmą tu tada išties,

Lyg būtum tu eilėraščių parasės,
Eilėraščių gražiausią — iš širdies.
Ir tavo pergalės gal bus ir mažos,
Tačiau gerų eilėraščių vertės!

Ateik su ugnelė pro mano arką. —
Ir aš šituo keliu kadaisėjau...
Skaitau Baltakį, Bloką ir Petranką
Ir kritikų kandumo nebijau.

APIE NESIBAIGIANČIĄ DIENĄ

...Prie gastronomo durų vėl šmėstelėjo šešėlis. Nežinybinės apsaugos poskyrio vyr. inspektoriui, milicijos leitenantui Alfredui Kačenauskui nebeliko abejonių: tik blogą kėsą turįs žmogus gali šitaip slūksinti... „Nejudėit! Jūs sulaikytas!“ — nakties tylą perskrodė reiklų komanda. Nepažįstamas dar bandė smukti į šoną, bet vėlkliai atsidūrė tvirtose milicijos karininko rankose. Pristačius jį rajono VRS, netru-

ko paaikškėti, jog pastarasis beesąs senokai paieškomas iškalnimo vietos pabėgęs nusikaltėlis. Kokius sumanymus jis brandino trečią valandą nakties prie paruoštų durų, nesunku įsivaizduoti...

Nežinybinės apsaugos poskyrio vyr. inspektoriaus darbas niekad nebuvo ir nebus „tik nuo čia iki čia“. Gana dažnai jo darbo diena užsibaigia gerokai po pusiaunakčio. Ir tai suprantama: siekiant nepriekaištingai užtik-

rinti visuomeninio, valstybinio turto apsaugą, daug kur reikalingas reiklus pareigūno žvilgsnis. O saugotini liaudies ūkio objektai ne vien Anykščių mieste, bet ir Kavarske, Troškūnuose. Juose dirba nemažas būrys apsaugos darbuotojų, kurių darbo kontrolė vėlgį gula ant Alfredo Kačenausko pečių. Vadinasi, neretą naktį tenka praleisti neramios tarnybos poste.

O prieš kelerius metus komunistas Alfredas Kačenauskas turėjo, sakyčiau, labai ramų darbą — Anykščių melioracijos eksploatavimo valdyboje dirbo vyresniuoju inžinieriumi vandens ūkio apsaugai. Kaip principingą, reiklų sau ir kitiems, darbuotės pirminę partinę organizaciją Alfredą rekomendavo darbu į vidaus reikalų organus. Ir neapsiriko, nes šiandien jau gerai matyti, kad šis žmogus tapo, galima sakyti, nebeatskiriamu nuo šios profesijos draugu kasdienybės, kad jį ir jo gyvenimo ritmas pulsuoja išvien.

„Energingas, aktyvus, nesibodįs visuomeninės veiklos — globoja Rajkoopsąjungos liaudies draugovę, išrinktas VRS sienlaikraščio „Liaudies sargyboje“ redaktoriu. Savo profesijos kely eina tvirtai, ramiai, neskubėdamas, bet ir nesidairydamas“, — apie Alfredą Kačenauską atsiliepia vyresnieji darbo draugai.

— Tik nieko daug nerasykite, — kalbėjo Alfredas. — Mano nuopelnai dar labai kuklūs. Tiesiog aš pamilau šį darbą. Iš meilės viskas ir kyla.

tiktinai Rimantas visad su pagarba kalba apie Joną Tamulį, kitus vyresniusios darbo draugus. Pagarba, suprantama, už veteranų globą pirmosiomis dienomis. Sunkiausiomis. Bet į šiuos vyrus Juozelskis dairosi ir šiandien: į juos įsiklausydamas, įsižiūrėdamas, ir pats, žiūrėk, dar atrandi kažką nauja, kas pravers keblesniu momentu, kas padės būti stipresniu naujajame gyvenimo kely.

Anykščių VRS viršininkas, milicijos pulkininkas Robertas Baltušnikas:

— Nesunku pastebėti, jog šiame darbe dabar visas Juozelskis džiaugsmas ir rūpestis. O gal — ir visai li-

timas... Darbut tarybinės milicijos organuose tokių jaunų vyrų reikia ir daugiau. Tuos, kurie norėtų pašvęsti savo gyvenimą kilniai kovai prieš teisėtvaros pažeidėjus, kviečiame įjungti į liaudies sergėtojų gretas.

Puslapyje paruošė „Kolektyvinio darbo“ korespondentas Laimis Valtonis.

J. Junevičiaus nuotraukos

KOLEKTYVINIS DARBAS

8 psl. 1981. XI. 10

„ŠVENTOSIOS“ PABIROS

ABIPUSĖ NAUDA

Grupė misionierių amerikiečių, veikiančių įvairiose Afrikos, Azijos ir Lotynų Amerikos šalyse, paskelbė laikraščiuose pareiškimą, kad jiems darosi vis sunkiau, nes jie laikomi CZV agentais. Šis skundas sukėlė Amerikos spaudoje diskusiją, ar JAV žvalgyba turi teisę naudoti misionierius kaip agentus.

Vašingtono vyskupo Dereco Lango nuomone, CZV turi tokią teisę, kadangi Amerikos prezidentui reikalinga bet kuri informacija. „Misionieriai — puikūs stebėtojai, ir jų žinios bei stebėjimai Amerikos valdžiai būna labai naudingi“.

Tokios pat nuomonės laikosi ir dauguma JAV ambasadorių Azijos, Afrikos ir Lotynų Amerikos šalyse. Būtent todėl, kaip išaiškino Amerikos laikraščiai, misionierių visada laukia „bičiuliškas pokalbis su atstovybių darbuotojais“ (dažniausiai CZV agentais). O be to „iuk misionieriams visada reikia pinigų savo projektams“ — pasakė vienas iš Amerikos ambasadorių Azijoje.

LONDONO EGZORCISTAI

Didžiojoje Britanijoje įvykęs baudžiamasis procesas dar kartą parodė, kokių tragiškų padarinių gali turėti religinis abskurantizmas. Buvo teisiami du vyrai (vienas jų — misionierius), nužudę Londone trisdešimtmetę moterį, kuri tariamai kalbėjo evangelijos Judo balsu. Kad išvartų jo „dvasią“, jie žvėriškai mušė savo atkū.

Teisme misionierius teisinosi, kad, girdi, galimas daiktas, jog ne moterį, o ji patį apsėdo piktoji dvasia.

Beje, pagal katalikybės kanonus iki šiol manoma,

kad egzorcistai, tai yra vlešpaties tarnai, „išvarantys velnią“, atlieka dievui patinkantį darbą.

BELAUKIANT VAIDUOKLIO

Kiekvieną vakarą, kai tik sutemsta, Amerikos kareiviai iš gulos Vakarų Vokietijos Kicingeno miestelyje būreliais eina į vietines kapines. Čia, senoviniame kapo rūsyje ir prie jo, jie laukia... garsojo grafo vampyro Drakulos.

Kareiviai žiūrėjo Holivudo siaubo filmą apie Drakulą ir patikėjo legendomis neva jis palaidotas Kicingeno kapinėse ir mėsą paslaptingus naktinius pasivaikščiojimus. Ir nors jau paaiškėjo, kad čia kažkada buvo palaidoti turtingo vyndario šeimos nariai, prietaringiems amerikiečiams vis tiek tai — Drakulos kapas.

NEĮVEIKIAMA KLLOTIS

Kaip praneša Amerikos žurnalas „Taim“, viename iš didžiausių Saudo Arabijos uostamiesčių — Džidoje — jau daugiau kaip metus neapgyvendinami keli nauji daugiabučiai namai, nes islamo dvasininkija prieštariauja tam, kad moterys naudotų tais pačiais liftais, kaip ir vyrai. Pagal korano ir šariato kanonus vyrai ir moterys turi teisę bendrauti tik tuo atveju, jeigu jie yra vienos šeimos nariai.

Dėl tos pačios priežasties Saudo Arabijoje moterims leidžiama dirbti tik ten, kur neužima pašalinių vyrų. — joms uždraudytos beveik visų valstybinių ir privačių įstaigų durys.

DEMASKUOTAS STEBUKLAS

Vakarų Informacijos agentūros pranešė iš Italijos, kad

vaadinamasis Lamelo (netoli Pavijos) stebuklas demaskuotas kaip grubi apgavystė.

Viskas prasidėjo taip. Per bažnytinę mergelės Marijos dangun ėmimo šventę akmenaskaldžio žmona Luiza Bila pagal senovinį paprotį papuošė madonos statulėlę savo virtuvėje gėlėmis. Po to ji pakvietė kaimynus ir pavaišino juos. Svečiams pasirodė, kad madonos skruostais rieda ašaros.

Zinla apie „stebuklą“ paplito toli už srities ribų. Netrukus sinjora Bila nustatė savo virtuvės „lankymo laiką“ ir pradėjo rinkti „savanoriškas aukas gėlėmis ir žvakėmis“. Vienas karo invalidas, išgėręs šiek tiek „ašarų“, įtikinėjo, kad esą po to jis galėjo vaikščioti be ramentų.

Bet kai kurie Bilos kaimynai buvo ne tokie patiklūs ir kartą dirstelėje už akmenaskaldžio namo. Čia jie aptiko patį šeimininką, kuris per langą apšaudė madoną „ašaromis“ iš savo sūnaus vandens pistoleto.

TIK BAPTISTAMS

Viena iš baptistų bažnyčių Amerikos Virdžinijos valstijoje automobilių stovėjimo aikštelėje iškabino užrašą: „Aikštelė gali naudotis tik baptistai, dalyvaujantys pamaldose. Kito tikėjimo vairuotojai, kurie čia pastatys savo mašinas, bus jėga krikštijami pagal mūsų apeigas“.

Sutrumpintai iš žurnalo „Nauka i religija“

ALGIMANTUI DRAGONUI

Reiškiame nuoširdžią užuojautą dėl mylimos žmonos mirties. K. Staro kolūkio valdyba ir pirminė partinė organizacija

IRENAI GRAZIENEI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Anykščių m. Ubagėvičiaus gatvės namo Nr. 12 I laiptinės gyventojai

VIRGINIJUI PIVORUI

Dėl mylimo tėvelio mirties reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Troškūnų KPTM Nr. 2 65 gr. moksleiviai ir vadovai

ROMUTEI KALINAUSKIENEI

Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Anykščių rajono ūkių vyr. zootechnikai

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS.

Anykščių VRS valstybinės autoinspekcijos tablo 1981 m. lapkričio 1 d.

	1980		1981	
	Nuo metų pradžios	Per spalio mėn.	Nuo metų pradžios	Per spalio mėn.
Avarijų iš viso	66	7	73	12
t. sk. dėl girtų vairuotojų kaltės	18	2	21	4
Zuvo žmonių	14	2	14	3
Sužeista žmonių	53	6	57	11
Išaiškinta eismo taisyklių pažeidimų	5170	284	4479	346
Išaiškinta girtų eismo dalyvių	412	30	513	51

Sių metų spalį atnešė daug eismo nelaimių. Per šį mėnesį rajono keliuose įvyko 12 avarijų. 3 žmonės žuvo, 11 sužeista. Palyginus su tuo pačiu praėjusių metų mėnesiu, avarijų ir sužeistųjų skaičius vos ne dvigubas, o avarijų dėl girtų kaltės skaičius dvigubai didesnis, negu pernai.

Kaip, žinoma, jokia eismo nelaimė pati savaime neįvyksta. Ir dėl nepriklaušančių nuo vairuotojo techninių klaidų įvykusių avarijų jau senokai niekas neatsimena. Kiekviena eismo nelaimė turi ir aiškią savo priežastį, ir aiškų kaltininką. Dėl ko, sakysim, pateko į avariją R. Mažliokas iš „Aušros“ kolūko? Gi dėl to, kad girtas važiuodamas nesuvaldė motociklo, nuvažiavo nuo kelio sankasos ir apvirto. Jei pasidomėsime visų spalio mėn. įvykusių avarijų priežastimis, tai matysime, kad vienais atvejais transporto priemonės vairavo neblaivūs asmenys, kitais — neteisėtai bandę atlikti posūkio manevrus, nepalaido pirmumo teisę turinčias transporto priemones, važiuojo neleistinai dideliu greičiu ir t. t. Ir jei nebūtų pažeidžiami eismo taisyklės

reikalavimai, žmonės nebūtų žuvę, o 11 sužalotų nebūtų patekę į ligonines. Argi šie skaičiai neverčia susimąstyti kiekvieno eismo dalyvio?

Lapkritis, gal būt, vienas tamsiausių mėnesių. Nuolatiniai lietus, rūkas, šlapdrubos labai apsunkina eismą, sumažina jo saugumą. Vairuotojai turi protingai naudoti žibintų šviesas, kad neapakintų tų, su kuriais prasišlenkiama. Esant rūkui, lyjant, snigiant, prietemoj reikia važiuoti įjungus trumpo apšvietimo žibintų šviesas. Įjungtų pažibintų pakanka tik stovint. Reikia visuomet žiūrėti, kad be priekalpių veikty stiklo valytuvas, kad pakankamai būtų švarūs šoniniai ir užpakaliniai stiklai ir per atbulinio vaizdo veidrodį būtų galima matyti kelią už automobilio.

Prieš įsukant iš lauko kelių arba šalutinių, neasfaltuotų kelių į pagrindinį, reikia nuvalyti purvą nuo žibintų, šviesos signalizacijos prietaisų stiklų, numerinių ženklų.

Siuo laikotarpiu ypač atsargūs turi būti arklinių vežimų važnyčiojai ir pėstieji. Kiekvienas vežimas turi turėti nustatytą pavyzdžio atšvaitus. Ir reikia atsiminti, kad atšvaito vaidmens neatliks bet koks raudono stiklo gabalas. Kad taip yra, jau įsitikino važiuoję Ka-

varsko — Radiškių keliu Antanas Sirvelis. Kadangi prie jo arklinio vežimo buvo pritaistyti ne nustatyto pavyzdžio atšvaitai, o tik atsitiktiniai gauti raudono stiklo gabalai, prasilenkiantieji automobiliai vežimo nepastebėjo ir įvyko avarija. Laimė, kad viskas baigėsi vežimo ir automobilio apgadėjimu, o žmonės nenukentėjo.

Reikia vieną kartą visiems tvirtai įsisąmoninti, kad atšvaitai prie vežimų reikalingi ne autoinspekcijai, o patiems važnyčiojams, kad įspėtų artėjančias transporto priemones apie savo buvimą kelyje.

Eismo taisyklėse yra įsakmus reikalavimas pėstiesiems: ten, kur nėra šaltgatvio, eiti kelkraščiu. Užmiesyje eiti kairiąja kelio puse. Bet dar labai daug atvejų, kai šito nesilaikoma. Eiti kairiąja kelio puse būtina tam, kad visuomet laiku pamatytum į tavę artėjančią transporto priemonę ir laiku pasišalintum nuo važiuojamosios kelio dalies į kelkraštį.

Ruduo visiems apsunkina eismą. Bet tiems, kurie supranta laikotarpio ypatybes, visuomet laikosi deramo atsargumo ir eismo taisyklių reikalavimų, pavojaus nepadidina.

J. Tamulis,
Z. Juozaitis

Redaktorius ST. VINCIONAS

Dėkoja

Nuoširdžiai dėkojame įstaigoms, organizacijoms, bendradarbiams, giminėms, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Bolešovą Bulotą.

Zmona ir vaikai

Mirus POVILUI SAKALUI, reiškiamo nuoširdžią užuojautą velionio žmonai ADAI ir artimiesiems.

A. ir J. N. ir A. Kėpelinskai, V. ir A. Aleknavičiai

ALGIUI, DAIVAI ir AUDRONEI DRAGONAMS

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, tragiškai mirus mylimam žmogui ir mamytėi. K. Staro kolūkio Naikonų fermos darbuotojai

Mirus POVILUI SAKALUI, nuoširdžiai užjaučiame velionio žmoną ADAI ir artimuosius.

J. ir A. Baranauskai, D. ir A. Stulgiai, J. ir B. Pilkauskai, E. ir V. Uzdros

Nuoširdžiai užjaučiame MARYTĘ RUDIENĘ, mirus broliui.

Anykščių greitosios med. pagalbos darbuotojai

Svėdasų vidurinės mokyklos VIIA klasės mokiniai VALDUI GIMBUČIUI reiškiamo nuoširdžią užuojautą dėl mylimo tėvelio mirties.

Klasės draugai ir vadovai

EMILEI PIVORINEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

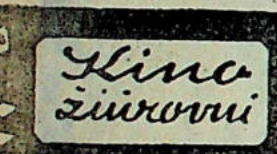
„Gintaro“ kolūkio Janušavos sektoriaus gyvulininkystės darbuotojai

MYKOLUI MEZVINSKUI Reiškiamo nuoširdžią užuojautą dėl mylimo tėvelio mirties.

„Anykščių šilėlio“ kolūkio Bičionų fermos darbuotojos

Nuoširdžiai užjaučiame mokytoją ADA SAKALIE-NE, jos brangiam vyrui mirus.

Troškūnų vidurinės mokyklos mokytojai

„FANTAZIJA MEILĖS TEMA“

Didžiausias siurprizas naujame filme laukia dailiojo čiuožimo gerbėjų. Jūrijus Ovčinnikovas populiarius visame pasaulyje. Siame filme galima dar kartą pamatyti jo nuostabią šokį ant ledo. Jūrijus Ovčinnikovas, pirmą kartą pasirodo kaip dramos aktorius.

Tradicinės miuziklo dainos, muzika ir šokiai čia supinti su žydro ledo fejėrija, su įsimylėlių kančiomis ir begaline laime. Autoriai į filmą įveda dar vieną herojų — fokusininką.

„O SPORTE, TU — TAIKA!“

Per šimtą operatorių, daugiau nei trisdešimt filmavimo grupių, vadovaujamų režisieriaus Jūrijaus Ozerovo, Tarptautinio olimpinio komiteto užsakymu kūrė filmą, penkiomis kalbomis pasakojantį apie XXI-ą olimpiadą Maskvoje.

Tai įspūdinga epinė juosta. Filme vėl atgyja sportinės kovos dešimtys stadionų bei arenų su tūkstančiais žiūrovų. Sventiškos Maskvos spalvos, šeiminių svetingumas. Siuolaikinis sportas, vienijantis viso pasaulio žmones, iš tiesų yra džiaugsmas, draugystė, laika — toks šio neeilinio filmo patosas.

S. Jasiullonienė
Kinų direkcijos
redaktorė

234930, Anykščiai, Šagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Виниюнас, г. Аникийя (на литовском языке)

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.264 Uzasak. Nr. 1845

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius. Pergalės 85. Spaudė Ukmergės spaustuvs J. Janonis 31.

Indeksas 87262.